

РОЗВИТОК ДУХОВНОГО ЖИТТЯ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ РОЗБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Актуальність теми: проблема розвитку духовного життя, як невід'ємної складової процесу розбудови української держави є досить актуальною в наш час та однією з головних на сучасному етапі розвитку нашої держави. Адже в цей період, коли у нашій державі відбуваються такі швидкі та неочікувані зміни активізується особлива увага до проблем особистості, розвитку її духовного життя, та його впливу на розбудову держави. Наш духовний розвиток виступає основним чинником у формуванні таких якостей як людяність, справедливість, милосердя, національної свідомості, виражають усвідомлення людиною власного місця в суспільстві та призначення у ньому. Це безпосередньо впливає на розбудову та становлення української держави, як самостійної, незалежної, демократичної, мудрої та працьовитої нації.

Проблемою дослідження розвитку духовного життя займалися такі науковці: А. Ручка, Т. Парсонс, В. Томас, Д. Белл, Н. Черниш, М. Вебер, В. Танчер, В. Бакіров, О. Якуба, П. Блау, Ж. Бодриар, М. Кастельс, І. Мартинюк, Г. Сковорода та інші.

Мета дослідження: соціально-філософський аналіз сучасного стану та розвитку духовного розвитку українського суспільства, основні цінності, пріоритети та вплив їх на розбудову української держави.

Завдання дослідження: проаналізувати особливості розвитку духовного життя, як невід'ємної складової процесу розбудови української держави.

Об'єктом дослідження: духовна сфера українського суспільства та держава України.

Предмет дослідження: особливості розвитку духовного життя як невід'ємної складової в процесі розбудови української держави.

Держава - це універсальна політична організація, яка здійснює владу в інтересах людей, що проживають на деякій території, та регулює їх відносини за допомогою правових норм. [7, с 126]

Могутня держава неможлива без розвитку громадянського суспільства, яке стає дієвим фактором державотворення у конструктивному та соціально-відповідальному діалозі в правовому полі. [7]

Однією із основних характеристик розвинутого громадянського суспільства є духовне життя. Духовність - це частина людського буття, якою висловлюється людська здатність до самоствердження та творення культури. Можна вважати, що духовність - це не тільки релігійна категорія, а й соціально-моральна цінність, глибинна основа культури, прояв людського до людини, основна цінність демократичного суспільства, всі сфери якого мають бути проникнуті сутністю духовного: гуманізмом, повагою до людини, толерантністю тощо. Духовність є вищим рівнем розвитку особистості, для неї основним регулятором є людські цінності. Це рівень зрілої відповідальності особистості - лідера, здатної пізнавати і творити світ з добром для людей, використовуючи гуманістичний підхід до задоволення суспільних потреб. (6, с 228)

В наш час , поняття «духовний», «духовність» використовують на кожному кроці. Публіцистика закликає до формування «духовних основ» життя і суспільства, гуманітарні науки, виховна діяльність спрямована на формування «духовного розвитку особистості» зростання національної самосвідомості, взаємозв'язок церкви і освіти пришвидшив процес відновлення духовності в її релігійно – конфесійному понятті. [3]

Неможливо без розвитку української духовності, робувувати українську державність , збудувати свідоме громадянське суспільство та провести будь-які реформи, адже кожний із громадян не відчуватиме обов'язку та цілі. Протягом років незалежності нашої країни основним завданням державного управління був розвиток економіки, тому вирішення проблем у духовній сфері суспільства відбувалося за залишковим принципом. Відсутність чіткої програми духовного відродження українського суспільства гальмувало втілення будь-яких реформ у всіх сферах суспільного життя. [4]

Доля нашої української країни та її національні інтереси покладається на молоде покоління. Тому в залежності наскільки воно є національно свідомим, патріотичним, готовим взяти на себе відповідальність за розвиток і збереження духовності та культурних надбань української держави, залежить майбутнє нашої держави. [2]

У країні , де лідери, особистості , громадяни та еліти осмислюють впливовість духовних цінностей для державотворчих процесів, тільки у такому середовищі зможе досягнути успіху демократія української держави. [5, с 229]

Духовне життя - це такий рівень розвитку суспільства та особистості, який є зміцнюючою засадою, здатною об'єднати всіх людей; це сила, що здатна максимізувати національне відродження України, забезпечити громадянський мир і гармонію в суспільстві. Про це повинні завжди пам'ятати пересічні особистості в колективах, галузях суспільних ніш, лідери політичних партій, перша особа держави. [5, с 229]

Не в усіх країнах, які стають на шлях демократії, духовні цінності особистості, активних лідерів швидко набирають розвинених форм, але водночас немає країни, де б не існувало окремих духовних елементів демократії або хоча б прагнення до їх реалізації в процесі життєтворчості. [5, с 229]

На жаль, не всі люди розуміють , що у формуванні міцної , незалежної, демократичної держави , важливу роль займає духовний розвиток, тому на сьогоднішній день, ми маємо суспільство , яке втратило чесність, толерантність, патріотизм, традиції своїх предків, та готове продати свою державу за задарма. Можливо на такий світогляд, впливають соціальні мережі, які частково висміюють духовні цінності, та породжують у людини ненависть , егоїзм, пригнічення духу та національного відродження, залежність від думки оточуючих. Людина, яка не має власної думки, цілі та цінностей – це іграшка, якою легко керувати у сучасному світі. Висновок : Сьогодні ми є свідками людини, яка витрачаючи кілька секунд свого часу , отримує величезний потік інформації та калейдоскоп вражень. Думки, які швидко виникають, так само швидко зникають. Сучасне суспільство не встигає до кінця все обдумати: йому бракує часу, спокою, розуміння, терпіння, зосередженості; воно не живе в гармонії з природою та навколишнім середовищем. Цивілізація знаходиться на високому рівні розвитку, що власне і надихає молодь максимально використовувати блага прогресу, інколи це шкодить навколишньому середовищу. Сучасна людина, не фільтруючи інформацію, автоматично стає рабом пропаганди споживання і забуває про мораль, про духовність, яка є основою її буття. Гострота певних питань, їх не вирішеність призводить до глибокої психологічної кризи особистості, в основі якої – криза духовна.

Молодим особам складно вирішувати, що для них цінніше – збагачення себе духовним чи матеріальним благом. На жаль, але частина сучасної молоді матеріальне благо вважає пріоритетом, тому й зникає духовність у людях, тобто їхня індивідуальність та неповторність.

Тому виникає питання перед батьками, викладачами, наставниками та самою людиною розділитися чи згрупувати сили у духовному вихованні молодого покоління. Роз'єднаність приведе до великої катастрофи суспільства та погубить нашу державу. Солідарність , допоможе виховати, справжнє цілеспрямоване, духовно збагачене суспільство, яке , у свою чергу, збудує могутню, незалежну українську державу державу.

Список використаних джерел

1. Бессонова М, Бірюков О, Бондарук С та ін за заг. ред. А. Колодій . Основи демократії : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. М-во освіти і науки України, Ін-т вищ. освіти АПН України, Укр.-канад. проект «Демократична освіта», Ін-т вищ. освіти. - К. : Ай Бі, 2002. - 684 с
2. Василюк Р.А. «Духовний світ сучасної української молоді: аспекти, проблеми, перспективи» URL: https://osvita.ua/school/lessons_summary/education/38899/
3. Дудик В.С. гол.ред.: «Духовність» - К. : Европ. енцикл., 2008. - Кн. 1. - 688 с. - (Серія «Європейська енциклопедія»).
4. Косарева Н. Формування духовності особистості на засадах цінностей українського народу / Н. Косарева // Укр. релігієзнавство. - 2005. - № 4. - С. 28-34.
5. Пірен М. «Духовність особистості-основна цінність демократичного суспільства»/ Вісник Національної академії державного управління при Президенті України 0. - 2011. -Вип.2- с 228-236.
6. Семке Н.М. Політологія. Модульний курс: навчальний посібник / Н.М. Семке – Харків, 2009. С. 125
7. Семьоркіна О. М., Міністерство юстиції України (Взаємодія держави та інститутів громадянського суспільства n0018323-11 (Прийняття від 03.02.2011)) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0018323-11#Text>